

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Miért nem adnak*

Cím: *megfelelő dohányt a dohányjegyre?*

Forrás: *Az Újság*

Bn

(Helv)

1919 x. 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olc)

Osztályozás

Tárgy

389.165

Hely

Idő

"1919"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Miért nem adnak megfelelő dohányt a dohányjegyre?

— Egy nagytrafikos nyilatkozata. —

(Az Újság tudósítójától.)

Minden dohányos ember joggal várta, hogy mihelyt kezében lesz a dohányjegy, türethető áron és megfelelő minőségben kap majd szivart, dohányt vagy cigarettát a részére megjelölt trafikban. Hát nem így történt. A hány vásárló csak betette a lábát a trafikba és bizonyos fajta füstölőnivalót kért a jegyére, unos-untalan azt a feleletet kapta: Ezzel kérem nem szolgálhatunk, a »hetes«-ből azonban készségesen adunk, esetleg száz Magyarokát is, ha szeretni tetszik ezt a fajta cigarettát!

A legelejtesebb »hetes«-sel és a legizetlenebb Magyarokával akarják kiszurni a kistrafikosok a dohányos emberek szemét, finomabb fajta füstölőnivalót azonban hiába keres az ember egész Budapesten. Valami csalapintaság van a dologban — gondoltuk — s felkerestük a Dohány-utca 15. szám alatt levő hetedik kerületi nagytrafikost és megkértük, mondaná el, hogy is történt a dohányáru elosztása az egyes kistrafikok részére.

— Ebben a hónapban 61.500 személyre kaptam árut — magyarázta — egy millió kétszázhuszezer korona értékben. Ebből dohány:

8.000	csomag	finom török
8.000	»	hercegovinai
8.000	»	középnom török
40.000	»	olesebb magyar dohány
12.000	»	limitó-dohány
12.000	»	kapadohány
12.000	»	magyar pipadohány

Szivar:

13.000	darab	Regalitas
30.000	»	Trabucos
14.000	»	Britanica
80.000	»	Portorico
20.000	»	Rosita
240.000	»	rövidszivar
90.000	»	Czigarilla

Cigaretta:

40.000	darab	Nilus
200.000	»	Memphis
200.000	»	Mirjam
360.000	»	Hölgy
40.000	»	Duna
800.000	»	Magyar.

— Nyilvánvaló ebből, — folytatta — hogy aránytalanul sok másod- és harmadrendű dohányárut kaptunk, az elsőrendűből pedig alig valamit. A közkedvelt Cuba Portorico nevű szivarból egy darabot sem utalt ki a pénzügyigazgatóság. Nem esoda tehát, hogy a közönség elégedetlen és a pokol mélyére kívánja az egész dohányjegyrendszert.

— Természetesen olyan eseteknek nem szabad előfordulniuk, hogy valaki csak selejtes árut kapjon a dohányjegyére. És pedig azért nem, mert a kistrafikos kötelessége, hogy minden vásárlónak mind a háromféle minőségből adjon, mert egyforma arányban kaptak dohányárut valamennyien. Igazságosan kellett volna beosztani az egyes adagokat, akkor nem történt volna az, hogy a ki előbb vásárolt, az jobb fajta füstölőnivalót kapott, ellenben a ki elkészt, annak pipadohányt sóznak a nyakába, ha nem is pipázott soha életében.

Sovány kis vigasztalás ez a nyilatkozat. Azon fordul meg ugyanis a dolog, vajjon a kistrafikos következetesen ragaszkodik-e az igazsághoz. Jól tudjuk a múltból, hogy a kistrafikban is szépen tenyészett a protekció, ma sines — úgy látszik — másként. Ezen is lehetne segíteni, egyszerűen meg kellene vonni az engedélyt az olyan kistrafikostól, a ki csalapintasodik. Mert utóvégre mégis csak furcsa dolog, hogy az utcái árusoknál jegy nélkül is válogathat az ember jobbnál-jobb cigarettában, a trafikban ellenben csak szemetet dobnak elébe.

Budaöest főváros háziyomdaja 1919.